

РЕШЕНИЕ

№ 5735

гр. София, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3680** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ж. С. Х., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. В. Т. от САК със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2 срещу Решение № 2153-21-67/16.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01286514 от 23.01.2023 г., на ръководител по пенсионно осигуряване.

В жалбата до съда и в представени по делото молби са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт като издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон Сочи се, че не е вярно и не отговаря на обективната истина изложеното в оспореното решение, че Разпореждане № [ЕГН] от 19.10.2022 г. е влязло в законна сила. Напротив, твърди се, че срещу посоченото разпореждане е депозирана жалба, която се представя като доказателство. В тази връзка се твърди, че е налице висящо производство и разпореждането не е влязло в сила. На следващо място се твърди, че не са били налице и предпоставките по чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като липсвало влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което не могат да бъдат приложени правните последици на извършеното заличаване на тези данни. Сочи се също така, че жалбоподателят реално е упражнявал трудова дейност в периода от 01.10.2016г. до

01.02.2018г. в „Белма 2012” ЕООД на длъжност търговски агент и в периода 07.12.2018г. до 01.02.2019г. в „Ки-Комерс 2017“ ООД на длъжност дистрибутор. В тази връзка към жалбата са приложени трудови договори, заповеди, длъжностна характеристика, справки за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. В заключение е отправено искане за отмяна на оспореното решение и потвърденото със същото разпореждане и връщане на преписката на административния орган с указания по тълкуването и прилагането на закона.

При разглеждане на делото жалбата се поддържа от адв Т. и същата моли за отмяна на оспореното решение и разпореждане. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. - град, представляван от юрк. П., оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че с Разпореждане № [ЕГН] от 23.12.2019 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ на Ж. С. Х. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 3 от КСО, за зачетен осигурителен стаж в общ размер на 31 години, 10 месеца и 04 дни, в т.ч. 01 година, 03 месеца и 27 дни в „Белма 2012” ЕООД и 10 месеца и 09 дни в „Ки-Комерс 2017” ООД. С Разпореждане № [ЕГН] от 13.05.2020 г. пенсията е преизчислена с допълнително придобит осигурителен стаж след пенсиониране, като са зачетени 01 месец и 15 дни, придобити в „Ки-К. 2017” ООД.

С писмо вх. № 2175-21-121/19.02.2021 г. дирекция „Пенсии” в ТП на НОИ С. - град е уведомена за заличени данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от „Белма 2012” ЕООД, и за необходимостта от предприемане на действия по компетентност за извършване на нова преценка на правото на пенсия и/или изменение на отпуснатите пенсии на лицата, които имат зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от този осигурител. При извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Белма 2012” ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00782698/13.07.2020г., е установено неоснователно подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и на дружеството са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00805930/02.09.2020 г. за заличаването им по отношение на 25 лица, сред които и Ж. С. Х. за периода от месец 10.2016 г. до месец 01.2018 г.

С писмо вх. № 2175-21-1051/05.11.2021 г. дирекция „Пенсии” в ТП на НОИ С. - град е уведомена за заличени данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО и от „Ки-Комерс 2017“ ООД и за необходимостта от предприемане на действия по компетентност за извършване на нова преценка на правото на пенсия и/или изменение на отпуснатите пенсии на лицата, които имат зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от този осигурител въз основа на заличените данни. При извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на „Ки-Комерс” ООД приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00942282/24.06.2021г., е установено неоснователно подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО и на дружеството са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00942300 от 24.06.2021 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 36 лица, сред които и за Ж. С. Х. за периода от месец 12.2018 г. до месец

11.2019 г.

Поради неизпълнение от „Белма 2012” ЕООД и от „Ки-Комерс 2017“ ООД на влезлите в сила задължителни предписания, подадените неоснователно от двете дружества данни по чл. 5, ал. 4. г. 1 от КСО са заличени по реда на чл. 4. ал. 10. т. 4 от Наредба № Н- 13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

След извършеното заличаване на неоснователно подадените от „Белма 2012" ЕООД и от „Ки-Комерс 2017" ООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, е постановено Разпореждане № [ЕГН]/19.10.2022г., с което разпореждането от 23.12.2019 г. за отпускане на лична пенсия за ОСВ на Ж. Х. е поправено, като е определен нов размер на пенсията, без осигурителен стаж и осигурителен доход от двете дружества, и е посочено, че относно надветите суми от пенсия длъжностното лице по ПО ще се произнесе допълнително. При тези данни с Разпореждане № РНП- 3-4-21-01286514/23.01.2023 г. на ръководител по ПО на основание чл. 98. ал. 2. т. 2 във вр. с чл. 113 и чл. 114, ал. 2. т. 2 от КСО е разпоредено Ж. С. Х. да възстанови добросъвестно получена сума от лична пенсия за ОСВ за периода от 16.10.2019 г. до 30.11.2022 г. в размер на 13 054.50 лв.

Разпореждане № РНП- 3-4-21-01286514/23.01.2023г. е обжалвано по административен ред, като по жалбата е постановено Решение № 2153-21-67/16.03.2023г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което същата е оставена без уважение. За да приема така издаденото разпореждане като законосъобразно административният орган е приел, че Разпореждане № [ЕГН]/19.10.2022г. е влязло в сила и безспорно е установено основанието за възникване на задължението на г-жа Х. към ДОО - неоснователно получени суми от лична пенсия за осигурителен стаж и възраст във връзка със заличаване на релевантни данни по чл. 5. ал. 4 от КСО. В оспореното решение е посочено също, че наличието на влязъл в сила административен акт, с който е решен спорът относно неоснователно получени от г-жа Х. суми от пенсия за ОСВ, изключва преразглеждането му. В оспореното решение, освен това е прието, че издадените задължителни предписания чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на осигурителите „Белма 2012” ЕООД и от „Ки-Комерс 2017“ ООД довели до заличаване на подадените от тези дружества данни по чл. 5, ал. 4 от КСО относно Ж. Х. също са влезли в сила и същите се явяват нови обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – представени са след изплащане на пенсията ѝ от 16.10.2019г. лична пенсия за ОСВ и имат значение за определяне размер на същата, поради което обосновават приложението на разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Предвид изложеното, решаващият административен орган е приел, че разпореждане № РНП- 3-4-21-01286514/23.01.2023 г. е правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното производство се събраха писмени и гласни доказателства.

По делото се представиха заверени копия на трудова книжка №б и трудова книжка №7, издадена на жалбоподателя; удостоверение от 01.10.2019 г. от „КИ-КОМЕРС 2017“ ЕООД, както и годишни финансови отчети за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. на „БЕЛМА 2012“ ЕООД, ведно с протокол за приемането им, както и заявление за обявяването им в Търговския регистър, доказателства за връчването на процесните задължителни предписания, както и данни за етапа на обжалване на Разпореждане № [ЕГН]/19.10.2022г.; данни за регистрирани трудови договори за жалбоподателя и за подадени от „Белма 2012“ ЕООД и „Ки Комерс 2017“ ООД уведомления по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключени и прекратени трудови договори с жалбоподателя; за подадени

декларации обр. 1 и обр. 6 от работодател „Белма 2012“ ЕООД, и „Ки К. 2017“ за жалбоподателя от процесуалния представител на жалбоподателя и на ответника, както и от трето неучастващо по делото лице.

По делото е разпитан свидетеля Р. Д. Д., който заявява, че познава Ж. Х. от средата на 2017г. Постъпил е на работа в „Белма 2012“ ЕООД, където тя вече е работила и там се запознали и работили с нея около 2 месеца. Посочва, че дружеството се занимава с търговия на едро на плодове и зеленчуци, основно с място на доставка до Германия. Свидетелят заявява също, че госпожа Х. се е занимавала с уговорка и контакт с доставчици от Гърция, които да ги снабдява със съответните плодове и зеленчуци, тъй от нея знае, че е живяла в Гърция доста години и говори гръцки език. С нея е работил в едно и също помещение, но на различни бюра. Заявява, че мястото на работа е било в[жк], недалеч от зеленчуковата борса, [улица]. Сочи, че г-жа Х. е изпълнявала служебните си задължения изключително съвместно определя същата като много дисциплинирана, отговорна и възпитана жена. Свидетелят сочи също така, че с г-жа Х. са работили заедно и в „КИ-К. 2017“ ЕООД, където г-жа Х. постъпила след него в края на 2018г. и работили за периода от средата на септември месец 2018 г. до края на ноември месец 2019г. Офисът бил в[жк]на [улица]. Г-жа Х. търсела клиенти за физическа и за електронна реклама, тъй като дейността на дружеството била изработка на рекламни материали и електронна реклама. Напуснали по едно и също време – края на ноември месец 2019г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение 2153-21-67/16.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 29.03.2023 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 10.04.2023 г. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Решение № 2153-21-67/16.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е издаден от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО и приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ, удостоверяваща заеманата длъжност от издателя на оспореното решение /лист162 от делото/. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. От обстоятелствената част на оспорения акт недвусмислено се изяснява, че контролиращият

административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получени суми от осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Приема също така, че разпореждане № РНП-3-4-21-01286514/23.01.2023 г. е издадено от материално и териториално компетентен орган, като издател е М. Л., в качеството ѝ на длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване по смисъла на чл. 98, ал. 2 от КСО като представя в тази връзка Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на С. град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017 на подуправителя на НОИ.

Съдът намира, че Разпореждане № РНП- 3-4-21-01286514/23.01.2023г., както и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ, предмет на оспорване в настоящото производство са издадени, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби, т. е. налице са отменителните основания по чл. 146, т. 3, т. 4 от АПК.

Съображенията за това са следните:

Оспореното разпореждане представлява индивидуален административен акт и издаването му следва да бъде подчинено на правилата на АПК. Съгласно чл. 35 от АПК, такъв акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

В конкретния казус, административният орган е приел за категорично установено, че Разпореждане № [ЕГН] от 19.10.2022 г. е влязло в законна сила с произтичащите от това последици. Тази преценка е формирана след, като е установено, че липсвали данни Определение № 2153-21-46/22.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което жалбата срещу разпореждането от 19.10.2023г. е оставена без разглеждане като недопустима да е обжалвано пред АССГ. В случая, обаче по делото са налице безспорни данни, които напълно опровергават установеното от директора на ТП на НОИ. От представените по делото доказателства се установява, че Разпореждане № [ЕГН] от 19.10.2022г. е предмет на обжалване, съгласно приложена жалба с вх. № 10253/14.03.2023г., по което към настоящия момент е налице висящо съдебно производство, като е образувано адм. д. № 6140/2023г. по описа на АССГ насрочено за 17.10.2023г.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 7 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), предвижда разпореждането по чл. 98, ал. 2, т. 2 КСО да се издаде в едноседмичен срок от влизането в сила на разпореждането по чл. 98, ал. 1 КСО за изменение или прекратяване на пенсията. В случая Разпореждане № РНП-3-4-21-01286514/23.01.2023 г., в нарушение на посочената разпоредба е издадено преди влизане в сила на разпореждането от 19.10.2022, с което се изменя личната пенсия за ОСВ на жалбоподателят. Последното не е влязло в сила и не е могло да поради, произтичащите от това правни последици в т.ч. и да доведе до законосъобразното издаване на потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ разпореждане № № РНП- 3-4-21-01286514/23.01.2023 г. за възстановяване на посочените в него суми, като неоснователно получени.

На следващо място административният орган е приел за безспорно установено и влизането в сила на издадените задължителни предписания на „Белма 2012“ ЕООД и „Ки Комерс 2017“ ООД, без обаче да изложи каквито и да било мотиви в тази връзка.

При проверка и анализ на доказателствената съвкупност съдът не установи документи или данни, които да потвърждават изводите на административния орган, а още по-малко такива, които да имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на суми за осигурителни плащания на жалбоподателя.

В мотивите на задължителни предписания № ЗД-1-21-00805930/02.09.2020г. и е посочено, че осигурителят „Белма 2012“ ЕООД следва да заличи основни данни за Ж. Х., за която са подавани по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 10.2016-01.2019 г., а в задължителни предписания № ЗД ЗД-1-21-00942300/24.06.2021г. е посочено, че осигурителя „Ки Комерс 2017“ ООД следва да направи същото за периода 12.2018г. – 11.2019г. Видно от приложените по делото доказателства тези задължителни предписания са връчени чрез залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО без да са били налице предпоставките за това.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 4 от КСО дава възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, НО САМО КОГАТО не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните предписания по всички възможни и посочени в изр. 1-во способи. В тази насока основателни се явяват изложените от процесуалния представител на жалбоподателя възражения, че административният орган не е положил необходимите усилия да връчи редовно на осигурителите задължителните предписания, като не е предприел действия за връчването им и на посочените в Търговския регистър електронни пощи декларирани от тези дружества. Следователно, предпоставките по чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО не са били налице. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно. Същевременно по делото също така липсват данни за датата на влизане в сила на тези задължителни предписания. Следователно не може да се приеме, че и издадените задължителни предписания са влезли в сила и са могли да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по чл. 4, ал. 5 от КСО за Ж. Х. т. е. заличаването е поискано от страна на ТП на НОИ – С. град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети действия по надлежното им връчване.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. урежда правната възможност при неизпълнено в срок, влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО за заличаване на данни, подадени с декларация образец № 1 за лицата по чл. 4, ал. 1, 3, 5, 7, 9 и 10 от КСО, Националният осигурителен институт да заличи същите данни.

Предвид всичко гореизложено следва да се приеме, че мотивите и изводите на административния орган не са подкрепени със съответни доказателства. Оспореното Решение № 2153-21-67/16.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № РНП-3-4-21-01286514 от 23.01.2023 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“ са постановени при неизяснена в цялост и неправилно установена фактическа обстановка, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. С оглед на това то е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При така изложените аргументи, обсъждането на останалите възражения досежно реално положен труд от жалбоподателя и събраните в тази връзка писмени и гласни доказателства се явава безпредметно.

При този изход на спора и предвид претенциите на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото за осъществена безплатна правна защита при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с ал. 2 от Закона за адвокатурата, съдът намира, че такива се следват и същите съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба №1/2014 за минималните размери на адвокатските възнаграждения се определят в размер на 1 575 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-67/16.03.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него Разпореждане № РНП-3-4-21-01286514 от 23.01.2023 г. на ръководител ПО, с което на основание 98, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 113 и чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено на Ж. С. Х. да възстанови добросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 13 054,50 лв., представляваща главница за периода от 16.10.2019г. до 30.11.2022г. без лихва до изтичане срока за доброволно плащане.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град да заплати на В. Г. Т., ЕГН: [ЕГН] сумата от 1 575 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р България в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: